

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 179/05
01.12.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Nikole Latinovića, predsednika veća, Nikole Mićunovića, Zorana Savića, Miodraga Vićentijevića i Veroljuba Cvetkovića, članova veća i savetnika Zorice Stojković, zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženih **AA i dr**, zbog krivičnog dela teški slučajevi razbojništva iz člana 169. stav 1. u vezi člana 168. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije u saizvršilaštvu u vezi člana 22. Krivičnog zakona Jugoslavije i optuženog **BB**, zbog krivičnog dela teški slučajevi razbojništva iz člana 169. stav 1. u vezi člana 168. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije podstrekavanjem u vezi člana 22. Krivičnog zakona Jugoslavije, **odlučujući o žalbama branilaca optuženih VV, advokata GG; branioca optuženog AA, advokata DD i žalbe branioca optuženog BB, advokata ĐĐ**, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Beogradu, K. br. 642/01 od 11.03.2004. godine, u sednici veća održanoj, u smislu odredbe člana 375. Zakonika o krivičnom postupku, u prisustvu branioca optuženog AA, advokata DD, a u odsustvu uredno obavještenih Republičkog javnog tužioca, optuženog BB i njegovog branioca, advokata ĐĐ i optuženog AA, dana 01.12.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJAJU SE kao neosnovane žalbe branilaca optuženih VV, AA i BB, i **POTVRĐUJE** presuda Okružnog suda u Beogradu K. 642/01 od 11.03.2004. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom Okružnog suda u Beogradu, optuženi AA, VV i EE, oglašeni su krivim da su izvršili krivično delo teški slučajevi razbojništva iz člana 169. stav 1. u vezi člana 168. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije u saizvršilaštvu u vezi člana 22. Krivičnog zakona Jugoslavije, a optuženi BB, da je izvršio krivično delo teški slučajevi razbojništva iz člana 169. stav 1. u vezi člana 168. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije podstrekavanjem u vezi člana 22. Krivičnog zakona Jugoslavije.

Sud je optuženom BB, primenom napred navedenih zakonskih propisa, te odredbi čl. 5, 33, 38, 41, 42. i 43. KZJ, za izvršeno krivično delo za koje je oglašen krivim utvrdio kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i pet meseci, a na osnovu člana 55. stav 1. u vezi člana 54. stav 1. KZJ, opozvao je uslovnu osudu, izrečenu optuženom, BB, pravnosnažnom presudom Opštinskog suda u Gornjem Milanovcu K. 141/03 od 03.10.2003. godine, koja je pravnosnažna 13.11.2003. godine, pa mu je uzeta kao utvrđena kazna zatvora u trajanju od tri meseca.

Sud je optužene AA, VV i EE, primenom napred navedenih zakonskih propisa, te odredbi čl. 5, 33, 38, 41, 42, 43. i 50. KZJ, a optuženog BB, primenom odredbi člana 48. i 50. KZJ, osudio i to:

optuženog AA - na kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i pet meseci, uz uračunavanje vremena provedenog u pritvoru počev, od 31.10.2001. godine do 07.12.2001. godine;

optuženog VV - na kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i pet meseci, uz uračunavanje vremena provedenog u pritvoru počev, od 08.11.2001. do 07.12.2001. godine;

optuženog EE - na kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i šest meseci, uz uračunavanje vremena provedenog u pritvoru počev, od 31.10.2001. do 07.12.2001. godine i

optuženog BB - na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i sedam meseci, uz uračunavanje

vremena provedenog u pritvoru počev, od 31.10.2001. godine do 07.12.2001. godine.

Istom presudom optuženi, VV i EE, su obavezani, da na ime troškova krivičnog postupka, plate sudu tamo navedene iznose, a u naznačenom roku. Optuženi BB je oslobođen dužnosti plaćanja troškova krivičnog postupka koji su pali na teret budžetskih sredstava suda.

Optuženi AA, VV, EE i BB su obavezani da na ime troškova sudskog paušala plate sudu tamo navedene iznose a u naznačenom roku.

Nadalje, optuženi VV, EE i BB su obavezani da oštećenom ŽŽ, vlasniku p.p. "ZZ", sada "II", solidarno isplate tamo navedene iznose sa zakonskim kamatama u naznačenom roku, a na ime naknade štete.

Obavezani su optuženi AA, VV, EE i BB, da na ime naknade štete solidarno isplate oštećenom JJ iznos od 9.800,00 dinara sa zakonskom kamatom počev od 19.10.2001. godine, pa do isplate, i dinarsku protivvrednost u iznosu od 450,00 DEM preračunati ih u eure sa domicilnom kamatom počev od 19.10.2001. godine, u dinarskoj protivvrednosti na dan isplate, a sve u tamo navedenom roku. U ostalom delu preko dosuđenog iznosa oštećeni JJ je upućen na parnicu, a radi ostvarivanja imovinsko-pravnog zahteva.

Protiv napred navedene presude, žalbe su izjavili:

- branilac optuženog VV, advokat GG, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, odluke o krivičnoj sankciji, odluke o troškovima krivičnog postupka i odluke o imovinsko-pravnom zahtevu, sa predlogom da Vrhovni sud pobijanu presudu preinači i optuženom izrekne blažu kaznu od izrečene ili pak da mu istu uslovi;

- branilac optuženog AA, advokat DD, zbog odluke o kazni, s`predlogom da Vrhovni sud pobijanu presudu preinači i optuženom izrekne blažu kaznu, smatrajući da će se i blažom kaznom postići svrha kažnjavanja. Zahtevao je da optuženi i njegov branilac budu obavešteni o sednici veća Vrhovnog suda, a radi prisustva istoj;

- branilac optuženog BB, advokat ĐĐ, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede krivičnog zakona, odluke o krivičnoj sankciji i troškovima krivičnog postupka, s`predlogom da Vrhovni sud pobijanu presudu preinači u pogledu pravne kvalifikacije dela i odluke o kazni, ili pak da istu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje. Zahtevao je da optuženi i njegov branilac budu obavešteni o sednici veća Vrhovnog suda, a radi prisustva istoj.

Republički javni tužilac Srbije podneskom Ktž. 305/05 od 16.02.2005. godine, predložio je da Vrhovni sud žalbe branilaca optuženih odbije kao neosnovane, a pobijanu presudu potvrdi.

Vrhovni sud je održao sednicu veća u smislu odredbe člana 375. ZKP-a, u odsustvu uredno obavještenih Republičkog javnog tužioca, optuženog BB i njegovog branioca, advokata ĐĐ i optuženog AA, a u prisustvu branioca optuženog AA, advokata DD, na kojoj je razmotrio spise krivičnog predmeta, zajedno sa pobijanom presudom, pa je po oceni navoda i predloga o izjavljenim žalbama i pismenog predloga Republičkog javnog tužioca, našao:

Žalbe branilaca optuženih AA, VV i BB, su neosnovane.

Prvostepena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka niti povrede krivičnog zakona na štetu optuženih, na koje drugostepeni sud, povodom žalbi, uvek pazi po službenoj dužnosti u smislu člana 380. stav 1. tačke 1. i 2. ZKP-a, pa, dakle, ni bitne povrede odredaba krivičnog postupka na koje se ukazuje u žalbi branioca optuženog BB, advokata ĐĐ, a naime da pobijana presuda ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama.

Po oceni Vrhovnog suda prvostepena presuda je jasna i u izreci i u obrazloženju, a prvostepeni sud je na osnovu izvedenih i ocenjenih dokaza pouzdano utvrdio sve odlučne činjenice od kojih zavisi pravilno presuđenje ove krivično-pravne stvari i za iste je dao uverljive i jasne razloge, koje prihvata i ovaj sud.

Neosnovano se u izjavljenim žalbama branilaca optuženih VV i BB, prvostepena presuda pobija zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Naime, navodi žalbe branioca optuženog VV, advokata GG i navodi žalbe optuženog BB, advokata ĐĐ, svodi se na ponavljanje odbrane sa glavnog pretresa i u tom smislu ističe da je pogrešan zaključak prvostepenog suda da su optuženi u sastavu grupe postigli dogovor radi vršenja predmetnog krivičnog dela, jer je do kontakta sa oštećenim JJ navodno došlo slučajno, odnosno kako se to u žalbi branioca optuženog VV, ističe "da je optuženi VV ovu priču BB nikada nije shvatao ozbiljno i uvek je odbijao na šalu, ali kako je tu priču BB uporno ponavljao prilikom svakog njihovog susreta, optuženi VV je sa ovom pričom upoznao optuženog KK i optuženog AA", pa odbrana smatra da se ova priča na tome i završila, sve do kritičnog jutra 19.10.2001. godine, kada je optuženi VV zajedno sa ostalim optuženima samo učestvovao u vezivanju oštećenog JJ, ali bez pištolja u ruci kojim bi pretio oštećenom, dok se žalbom branioca optuženog BB, advokata ĐĐ ističe da optuženi BB u konkretnom slučaju može imati samo status podstrekača, ali ne može biti izvršilac krivičnih dela koja mu se optužnicom stavljaju na teret. Nadalje, u žalbi branioca optuženog VV se navodi da je prvostepeni sud pogrešno utvrdio količinu i vrstu oduzetog novca o čemu u obrazloženju pobijane presude nema jasnih razloga.

Ceneći prednje navode žalbi branilaca optuženih VV i BB, Vrhovni sud nalazi da su isti neosnovani.

Po oceni Vrhovnog suda, prvostepeni sud je na osnovu svih izvedenih i ocenjenih dokaza, a posebno odbrane – iskaza optuženog VV, date u prethodnom postupku i na glavnom pretresu, a zatim iskaza optuženog EE, optuženog BB kao i iskaza oštećenog JJ, nalaza i mišljenja sudskog veštaka – psihijatra LL, od 04.12.2003. godine i ostalih pismenih dokaza navedenih na strani 13 pobijane presude, na nesumnjiv način utvrdio da je postojao dogovor između optuženih, odnosno da su u sastavu grupe optuženi AA, VV, EE i KK, prema kome je postupak razdvojen, upotreбили silu prema oštećenom JJ, kako bi od njega oduzeli novac i stvari, a sve po prethodnom dogovoru da novac uzmu i podele ga na jednake delove, a na šta ih je sa umišljajem podstrekao okrivljeni BB.

Izmenjene odbrane optuženog VV i optuženog AA date na glavnom pretresu kojima su teretili okrivljenog KK koji je u bekstvu i prema kome je postupak razdvojen, a navodno da su takvim iskazima hteli da zaštite optuženog KK, koji je bio pod uslovom i da su osim toga smatrali da svi treba kolektivno da snose odgovornost, pravilno je prvostepeni sud ocenio da su sračunate na olakšavanje sopstvenog položaja u ovom postupku, tim pre, što ni jedan od optuženih nije imao logično objašnjenje za promenu iskaza.

S`obzirom da je prvostepeni sud na pouzdan način utvrdio da su u sastavu grupe, optuženi AA, VV, EE i KK, upotreabili silu prema oštećenom JJ, u nameri pribavljanja protivpravne imovinske koristi sebi i okrivljenom BB, tako što su po prethodnom dogovoru da novac uzmu i podele ga na jednake delove, a na šta je iste sa umišljajem podstrekao optuženi BB, s` toga je neprihvatljiv žalbeni navod branioca optuženog BB da se navedena pravna kvalifikacija (član 169. stav 1. u vezi člana 168. stav 1. KZ RS u vezi člana 23. KZJ), u odnosu na optuženog BB ne može prihvatiti.

Na pravilno utvrđeno činjenično stanje, pravilno je prvostepeni sud primenio krivični zakon kada je radnje optuženih AA, VV i EE, pravno kvalifikovao kao krivično delo teški slučajevi razbojništva iz člana 169. stav 1. u vezi člana 168. stav 1. KZ RS u saizvršilaštvu u vezi člana 22. KZJ, a radnje optuženog BB kao krivično delo teški slučajevi razbojništva iz člana 169. stav 1. u vezi člana 168. stav 1. KZ RS podstrekavanjem u vezi člana 22. KZJ.

Što se tiče umišljaja pravilno je prvostepeni sud zaključio da je optuženi BB postupao sa direktnim umišljajem, odnosno, da je bio svestan svog dela i hteo njegovo izvršenje, a naime umišljaj optuženog BB u konkretnom slučaju je obuhvatio sva bitna obeležja krivičnog dela za koje je oglašen krivim, a što je utvrđeno naročito na osnovu iskaza optuženog AA, optuženog EE i optuženog VV, a naime da je upravo BB rekao "da bi bilo dobro da imaju pištolj kako bi zaplašili blagajnika koji nosi novac", to i sama odbrana optuženog BB koji navodi da prilikom dogovora nije bilo mnogo priče oko načina izvršenja. Imajući u vidu da je optuženi BB predložio da ponesu pištolje, što znači da je njegovim umišljajem bila obuhvaćena bilo upotreba sile ili pretnja pištoljem, kako bi novac oduzeli, to su suprotni navodi žalbe branioca optuženog BB, da se u konkretnom slučaju radi o eventualnom umišljaju, ocenjeni kao neosnovani.

Takođe je prvostepeni sud pravilno zaključio da su i optuženi AA, VV i EE, postupali u konkretnom slučaju sa direktnim umišljajem odnosno da su bili svesni svog dela i hteli su njegovo izvršenje.

Neosnovano se žalbom branioca optuženog VV, osporava količina i vrsta oduzetog novca, jer je prvostepeni sud na osnovu iskaza oštećenog JJ o količini oduzetog novca i stvari kao i iskaza oštećenog ŽŽ - vlasnika preduzeća "ZZ", te potvrde o privremeno oduzetim predmetima G. SUP Beograd, broj 02/2 od 01.11.2001. godine, zatim naredbe istražnog sudije Okružnog suda u Beogradu od 22.11.2001. godine i odštetnih zahteva "ZZ" i oštećenog JJ, nesumnjivo utvrdio količinu i visinu oduzetog novca i stvari, pa su suprotne tvrdnje u žalbi branioca optuženog VV i po oceni Vrhovnog suda sračunate na umanjene krivične odgovornosti ovog optuženog.

Ispitujući prvostepenu presudu u delu odluke o kazni, Vrhovni sud nalazi da je prvostepena presuda i u tom delu pravilna. Naime, pravilno je prvostepeni sud utvrdio sve okolnosti koje utiču da kazna bude veća ili manja iz člana 41. KZJ, nalazeći da su olakšavajuće okolnosti na strani optuženih AA i VV (navedene na stranama 21 i 22 pobijane presude), one osobito olakšavajuće okolnosti koje omogućavaju primenu člana 42. i 43. KZJ, a u odsustvu otežavajućih okolnosti na strani ovih optuženih, iste osudio na kazne zatvora i to optuženog AA na kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i pet meseci uz uračunavanje vremena provedenog u pritvoru i optuženog VV na kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i pet meseci uz uračunavanje vremena provedenog u pritvoru. Takođe, prvostepeni sud je pravilno utvrdio olakšavajuće okolnosti na strani optuženog BB, navedene na strani 22 pobijane presude i istima dao značaj osobito olakšavajućih okolnosti primenom člana 42. i 43. KZJ, te mu je prethodno pravilnom primenom člana 38. KZJ, utvrdio kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i pet meseci, a primenom člana 55. stav 1. u vezi člana 54. stav 3. KZJ, opozvao uslovnu osudu izrečenu optuženom pravnosnažnom presudom Opštinskog suda u Gornjem Milanovcu K. 141/03 od 03.10.2003. godine, koja je pravnosnažna 13.11.2003. godine i uzeo kao utvrđenu kaznu zatvora u trajanju od tri meseca, te primenom odredbi člana 48. i 50. KZJ, optuženog osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i sedam meseci uz uračunavanje vremena provedenog u pritvoru.

Po oceni Vrhovnog suda tako odmerene kazne zatvora adekvatne su težini izvršenog krivičnog dela i stepenu krivične odgovornosti optuženih i kao takve nužne za ostvarivanje svrhe kažnjavanja predviđene članom 33. KZJ.

Odluku o troškovima krivičnog postupka prvostepeni sud je doneo na osnovu pravilne primene člana 196. stav 1. u vezi člana 193. stav 2. tačka 1. ZKP-a, i člana 196. stav 4. u vezi člana 193. stav 2. tačke 1. i 7. ZKP-a, a odluku o sudskom paušalu na osnovu člana 196. stav 1. u vezi člana 193. stav 2. tačka 9. ZKP-a.

Prvostepeni sud je pravilno odlučio o imovinsko-pravnom zahtevu oštećenih, te se neosnovano žalbom branioca optuženog VV, osporava pravilnost prvostepene presude po tom osnovu.

Sa napred iznetog, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci presude, a na osnovu odredbi člana 388. ZKP-a.

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Zorica Stojković, s.r. Nikola Latinović, s.r.

Za tačnost otpravka

JČ